

ne fungerer på – det er man i øvrigt også i alle lande – men jeg foretrækker, den kritik man måtte have til trods, et system, hvor det ikke er skiftende politiske stemninger, som skal afgøre, hvordan asylmyndighederne fungerer.

Så vil jeg godt besvare det første spørgsmål med, at det er helt rigtigt opfattet, at UNHCR's klarmelding, eller hvad man skal kalde det, vil spille en meget stor rolle i forbindelse med asylmyndighedernes beslutning. Det gør den ikke blot i denne sag, men også i alle andre asylsager. Men det er naturligvis ikke den eneste kilde; man bygger også på oplysninger fra andre lande, fra menneskerettighedsorganisationer, der arbejder på den internationale arena, og det vil naturligvis også være tilfældet i den aktuelle sag.

Så blev jeg spurgt, hvor langt tid der vil gå, når man får det, som jeg før kaldte for en klarmelding. Det vil jeg nødig sætte uger eller måneder på. Men det er klart, at de danske udlændingemyndigheder følger udviklingen i det tidligere Jugoslavien meget tæt fra dag til dag og fra uge til uge.

Tom Behnke (FP):

I forbindelse med disse tidsfrister, som nødvendigvis må være der, er der jo forskellige ting, der skal på plads, inden man kan begynde den faktiske tilbagesendelse af de pågældende personer. Er ministeren da klar over, om de relevante asylmyndigheder allerede i dag har påbegyndt en planlægning? Man ved, at der nu er underskrevet en aftale, og det skrider frem, og at vi inden for kort tid kan forvente, at der bliver en faktisk fred, og vi får en klarmelding fra UNHCR. Har de danske asylmyndigheder allerede nu påbegyndt en planlægning af en faktisk udsendelse, sådan at man måske kan minimere den tid, der går, fra UNHCR giver klarmelding, og til den faktiske udsendelse kan påbegyndes?

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg er lidt overrasket over svaret fra ministeren. Jeg forstod ministeren således – og jeg vil gerne have, at ministeren be- eller afkræfter det: Ministeren mener, at det er bedst, at asylmyndighederne er uafhængige, og at man ikke på nogen måde får skiftende holdninger i forhold til det politiske flertal, som er til stede her i Folketinget. Er det rigtigt forstået, at ministeren mener, det er bedst, at asylmyndighederne er uafhængige, og at det politiske flertal, der til enhver tid er i Folketinget, ikke skal blande sig i, hvad asylmyndighederne gør?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Igen svaret bagfra: Ja, det kan jeg et langt stykke hen ad vejen bekræfte. Og det kan jeg gøre, fordi det er sådan, at Folketinget har delegeret kompetencen til de to instanser, der er i asylsagsbehandlingen, Udlændingestyrelsen og så Flygtningenævnet som klageinstans, og dér er det ikke sådan, at en minister, hvis man f.eks. er uenig i en afgørelse, kan sige, at den vil man gerne have lavet om. Det er på den baggrund, at jeg skildrer det som uafhængige asylmyndigheder.

Derudover vil jeg godt besvare det spørgsmål, som blev stillet af hr. Tom Behnke: Der er mange, mange ting, der skal på plads, inden der kan blive tale om tilbagevenden. For det første skal selve den supplerende fredsaftale underskrives i Paris; det sker forholdsvis snart, nemlig i den første halvdel af december. Men derudover skal der være en meget lang række omstændigheder til stede, for at det bliver sikkert nok at vende tilbage. Jeg ved ikke, på hvilket tidspunkt det sker, men jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde før: at man naturligvis følger situationen med meget stor opmærksomhed og derfor, når den er til stede, vil være i stand til hurtigt at reagere. Men det ville være undergravende for den måske forholdsvis spinkle fredsproces, der er i gang i det tidligere Jugoslavien i øjeblikket, hvis man forhastede sig på dette område. Her deler Danmark lykkeligvis opfattelse med de andre europæiske lande. Jeg kan henvise til EU-landene, hvor det blev drøftet på et ministerrådsmøde i forrige uge.

Tom Behnke (FP):

Jeg er helt enig i, at det ikke nytter noget, at vi løber så stærkt, at vi snubler over vores egne ben. Men det, jeg spurgte om, var, om asylmyndighederne har påbegyndt en planlægning, f.eks. noget som det, man gjorde i sin tid, da man lavede flygtningelandsbyerne; da var det med den forudsætning, at de flygtningelandsbyer, man havde lavet, kunne pakkes sammen og køres til Eksjugoslavien og dér genoprettes, således at flygtningene havde et sted at bo, når de kom tilbage.

Så er der nogle praktiske ting, såsom hvem der skal transportere dem tilbage dertil. Vil man bruge det danske forsvar, eller vil man sætte et vognmandsfirma til det, og er der overhovedet danske vognmandsfirmaer, der har kapacitet til at løse det problem, således at man ikke står den dag, hvor man får klarsignalet, og skal starte på